

انما هو ملك
 هذا الملك دخل في ملكي كيف اقول
 دخل في ملكي والله ملك سماء والارض

كيف اقول دخل في ملكي والله ملك سماء والارض

اسم الكتاب
 في كتابي

١٣٣٥

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

لا اله الا الله

تاريخ
 ١١٩٠

[illegible]

طابق

[illegible]

50

[illegible]

با آنکه هیچ آتی نیست که بنده را صد هزار مرتبه احتیاج در امور دنیا لغت بجناب مقدس این عبادت باشد
 چنانچه بنده صیحه انصرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که کسی که بپوشش از نور ایلدوست
 دعا کند چون بلا ناله شود و عایشه بجناب نیست و ملائکه میگردند که این صدرا بنیاسیم و هر
 حدیث دیگر فرموده که کسی که از نور دل بلا ناله شود و جنتی از کائنات و از بلا ناله کند برای دفع آن بلاها
 خدا آن بلا را هرگز بر او نیاید و در حدیث دیگر فرموده که کسی که خواسته عای از شدت عذاب شود
 باید که در هنگام دعا و نیت و عایا کند و درین صورت احوال بسیار است سیم آنکه کسی که بخلوق
 حاجتی دارد و خداوند شایسته برای او میکند که برضی طبع او باشد و از هر چه میگوید که او را هست و او اجتناب نیاید
 که هر چه حاجتی از او خواهد بجناب شود و همچنین هر که در هر کاه خدا عبادت و بندگی اخلاص و التماس
 کرده است و عایشه با حاجت نزد بیکر است چنانچه جناب مقدس برای حدیث فرموده اند که در دعا
 عمل صالحه از بابت تیر انداختن اندکان این است و از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است که بهترین
 دعا است که آنرا سینه پاکیزه صادر شود از سینه ها و صفات و عیبه و دل پر و هر کار در مناجات است بسبب حاجت
 و باخلاص و از اخلاصی از عذاب حاصل میشود پس هر کاه که قریح و خوف شایسته باشد پناه بخداوند خود
 برده و بنده معتدل حضرت صادق علیه السلام آمد و عرض نمود که در تعالی میفرماید که دعا کنید که دعا عای شما
 مستجاب گردد و ما دعا میکنیم و بجناب بنشیند حضرت فرمود که عای شما برای این مستجاب نمیشود که دعا
 میکنید بر شما که حق نعمت از شماست و در محمل خودتان است و ترک خود و متاعی از شما میفرماید
 که آنرا بکنید و بعد از آن که تان را ناکم معصیه و همان شما را افقه که اگر شما را ناکند از برای خدا نافرمان بکنند
 از برای شما از طرف بجا منقول است که حضرت امیرالمومنین علیه السلام فرمود که حضرت حق و سبحان الله
 و حق بنده بجناب عیسی که بیکر یک و بی سائل که در غلظت از آنجا عای من نشود بلکه با دلای ظاهر
 و پاک و مدینه های خاشع و دستهای پاکیزه از کائنات تمام بشود که با قیام که بداند که از هیچ یک از اینها
 و دعا مستجاب نمیشود هر کاه و مظهر کسی نزد آن برای مال که بی نظیر و من است او باشد و در باب سابق نوشت
 حدیثی که هر کاه که کسی که خواهد که دعا عایشه مستجاب شود باید که کیش را محال کند و این امر بی ظاهریست
 که هر چند از مدینه از هر چه زیاد و عایشه بقبول تو یک تراست چنانچه نزد باو شایان ظاهر هر چه که در حق
 بشود است حاجتی را تراست استخاضه زیاد و میفرماید عایشی که از فیض صفت از طرف قابلیت
 هر قابل که کامل از عیش و دافع که میفرماید قابلیت رحمت زیاد و میفرماید فیض بخت و فیض عیش و چاه اسم
 از شایسته است حاجت و محال معرفت انذار است که از آنرا حاجت میطلبید و سابقا هم از این امر که در حق
 خدا را تقدیر از معرفت شناخت و در حق این معرفت از فیض میرد و از جلال و تدنای حق خود شایسته
 میکند پس بنده که در هر باب قدس و رحمت و کرم و جلال و عظمت و شایسته صفات کمال تملک و کمال
 میباشند تا با ایشان صفات باو زیاده علم و بیکر فیض باین معنی شایسته خود را که حدیثی که میباید بسیار

منقول

است که در حق خود است

منقول است که من نزد کائنات بنشینم که من را به هر قدر بخواهد که بخواهد من بیکر نیست با او بنشینم و بعد از این
 روایت میشود از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که کسی که در طهارت عایشه و مستجاب
 بنشیند حضرت فرموده که نزد کائنات بنشیند که بنشیند و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر
 مدافعی که در حاجت فریاد خانه ترست و در حدیث دیگر فرموده که اگر کسی که از خداوند حاجتی را که شایسته
 نماید و باو دعا کند باید که از هر چه که در طایر من و ما امید بکنند و اگر امید از حق خدا نداشتند باشد پس من خدا
 این حالت را از او بپوشد هر چه شایسته است باو دعا میفرماید و در باب شوال از حضرت عیسی که در حق
 عظمت و یاد شایسته است و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در
 باو شایسته و در حق عطا الله و شایسته است و در این باب سخن بسیار است و این دعا که بخواهش
 تفصیل آن را در حق است شایسته است بجناب عیسی و اطاعت از حضرت عیسی با عیسی و در حدیث دیگر فرموده که هر که
 بداند که است اهل حق و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 چنانچه در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 من تمام حاجت او را بر میآورد و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 باید که بگوید در شوال و این دعا را بگوید و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 است طلب نمایند و حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 حق تعالی حاجتی را بر او بخواهد نماید و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 علیه السلام فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 گفتند و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 میفرماید که حاجت عایشه را بپوشد و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 حاجت طلبیدن و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 چنانچه از حضرت عیسی که در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 باستعانت بهای فرشتان و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 شکر و عایشه را بپوشد و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 که این دعا را از آنرا بپوشد و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 از قرآن عظیم است چنانچه در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است

و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است
 و در حدیث دیگر فرموده که هر که باو بنشیند و در حق عطا الله و شایسته و در این باب سخن بسیار است

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

1.5

در بیان ادکار است که مخصوص بر حق تعالی است و در فضیلت نبی است
 از هر جهت است پس از حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) نقل است که می فرماید در این حدیث که
 آمدند و از علم ایشان مسئله سوال نمود و چون جواب شنیدند گفتند این مسئله را این بود
 که رسید که با محمد و با پیغمبر و انجمنی که حق تعالی آنها را برای حضرت ابراهیم اختیار نمود در هر یک
 که از آن کعبه را بنا میکرد حضرت فرمود که بیدار این کلمات که **سبحان الله و الله و لا اله الا الله**
والله الاکبر هر یک برسد که چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت فرمود که چون بنده
 سبحان الله بگوید یا ابراهیم میگوید آنچه در دنیا و آخرت بر او میسر شود و در هر یک از اینها
 عطا میکند و چون آنها را الله میگوید حق تعالی نعم و ثواب را بر او میسر میگرداند و در هر یک از اینها
 اعز است و این کلمات است که چون ادا کنند در آخرت میسر شود و این کلمات را میگویند و سخنانی که در دنیا
 که میگویند و منقطع میشود و بغیر این سخن **لا اله الا الله** و در هر یک از اینها است
 که حق تعالی میفرماید که هر که از اینها **لا اله الا الله** را بخواند حق تعالی بر او نعمت و ثواب
 میگرداند و هر یک از اینها است میگویند یا الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 که هر یک سبحان الله میگوید حق تعالی در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و لا اله الا الله و الله و لا اله الا الله
 در هر یک از اینها است و هر یک که الله بگوید در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 عرض نموده که هر که در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 فرمود که آن در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 خدا را چون بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 بنده است حضرت رسول ص و آمدند و گفتند یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 مال را از آن که بگوید آن در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 بهتر است از صدقه و از آن که در هر یک از اینها بر او نعمت و ثواب میگرداند و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 بگوید که بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 و آن را بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 هر که کسی که صدقه و ثواب بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 آن حضرت فرمود که و گفتند که اختیار این کارها که حق تعالی فرمود که این فضل خدا است بهر که میسر
 عطا میفرماید و این است معنی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل است که حق تعالی فرمود که هر که بگوید یا الله و سبحان الله
 که هر که بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله
 عطا میفرماید و این است معنی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل است که حق تعالی فرمود که هر که بگوید یا الله و سبحان الله
 که هر که بگوید یا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله و سبحان الله و الله و لا اله الا الله

[illegible]

مفوت اندک علی که با تقوی باشد تربست از علی که با تقوی باشد فرمود که مثل کفر طعام بیدار طعام میگرد و همی بیکان حاصل میگردد
میکنند و برکنه نهانی نمی آید اما اگر او را حرامی میبرد و نیست عمل صالح بدون تقوی اندک و با تقوی نیست که انقدر که او میگرد از طعام
و احسان و غیرت میکنند با چون در روزی بیایید و او را میگرد و اندک اندک بشوید و بنشیند و از زمین خست که فردی بسد که وقت حضرت
صادق علیه السلام عقیق نموده من با ایشان را عاقبت کردم و فراموش کردم و در وقت بغیرانید که آن علی بن ابی طالب حضرت فرمود که وصیت میکنم نور تقوی
و بر کارهای دوزخ نمودن از مشیات خدا و سیرت عبادت و بداند که تمام در عبادت قطع میکند که باور و برپاوری و در عبادت و بگوید که بر شما
باور و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که باقی الحجاب فرمود که بسیار کم است در میان ما کسی متابعت خیر نماید و از صاحبی است
که کسی که در غش نشاید و عظیم باشد و از برای خالق و آفریده کارش عبادت کند و امید ثواب از او داشته باشد این عفت اعیان نبیند و از
اصحاب عتد حضرت امام محمد باقر علیه السلام مفوت که حق تعالی میفرماید که ای فرزند آدم اجنب است کن از آنکه بر تو روا شود و از آنکه بر تو
که از این مردم پستی و از حضرت صادق علیه السلام که صاحب و روح از مردمان کیست فرمود که آدمی را مؤمن نبینم مگر آنکه خجسته او را در روز
که از متابعت نماید و از او فراموش نموده نای داشته باشد و از بعد متابعت و از او معا و روح و برپا باریست پس روح را زینت خود میکنند
نامرد است الهی که در دوزخ و بر روح مگر دشمنان ما از خود بکنند تا خداوند بفرماید که در روز عبادت دیگر فرمود که صاحب و روح از این مردم
کیست که از دشمنان خوف نماید و از پشیمانان فرار کند و بدین مردم کیست که حرام را ترک نماید و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
مفوت که هر که ما را دوست دارد باید که اعمال را عمل نماید استقامت جوید و روح بدینستی که بهر چیزی که خدا امر نماید و آخرت با استقامت
نزدان است و روح است و فرمود که شکوختن روح از ایمان الهی است و از حضرت صادق علیه السلام که بر شما باور و ترک حرمان
و شبهاست بدینستی که روح و بدنی است که با پست است امام ای یثیم و خدا را با عبادت می کنی و ان را اراده می کنی از مردمان و شبها
خود را با عیب بندازد و در شفاعت خود باید که بکشد حرمان شود بر او در باشد شفاعت شما یا ای آدمی که با کثرت بگویم ای قیامه
بَلَاءُ فَقَدْ غَفِرَ قَلْبُكَ وَمَا الْتَلْتُ فَذَلِكَ أَنِّي دَأْبِي قَالَ وَدَعَى نَجْرَهُ عَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكَ وَعَلِمَ بَوْدَهُ
بِهِ جَعَلَ السَّقِيَّةَ وَخَلَقَ يَدَارِي بِه النَّاسِ اِی ابوذر که در روز قیامت در حوضه دعا است نباید با سه شخصت پس شخصتی
که در حوضه زبان کار است ابوذر گفت به شخصتی است پدر و مادر و فدای زبان فرمود و علی که او را نای شود از ترک عبادت از برای کسی که حق تعالی
بر او حرام گردانیده است و عمل که بان ندکند و زنی نماید بهالت و شخصتی که بر او و فقر که بان ندارد نماید بهر دم بداند که در دوزخ بود
و خشم کردن و زود خوردن و از تند بهار مردم عذر نمودن از شخصات پسران و آنکه صلوات الله علیه بر بدست خداست و عقل و شرح بر حرم
و بدینک این صفات همیشه شهادت داده است چنانکه بنده میفرماید از حضرت رسول مفوت که در خطبه فرمود که مرا فرماید که فرمود شما را بهرین
منقهای دنیا و آخرت عفو نماید از کسی که بر شما حکم کند و صلح و میکی کند با کسی از شما قطع کند و احسان کند با کسی که بر شما بدی کند و عطا کند
بیکسی که بر شما نودم گرداند و از حضرت عیاب بن الحنفی که مفوت که در آن روز قیامت خلق اولین و آخرین را در یک زمین جمع نماید خداوند

٤

[illegible]

